

NAPOK
FÖNIX
 bútorszalon
BLACK RED WHITE
 nappali, ijjúsági és hálószoba bútorok
 június 1-8-ig 21,3% kedvezménnyel
 Szombathely, Varasd u. 10. Homa Centrum
 www.brw.com.pl

ZALA HIRLAP

A MEGYE NAPILAPJA

2018. JÚNIUS 4., HÉTFŐ – 74. évfolyam 127. szám – 185 Ft – WWW.ZAOL.HU

elpusztított zsidó honfitársainkra emlékeztek Zalaegerszegen. **4.**

FÓKUSZ

Idén a Gébárti-tó festői partját választotta helyszínül a 15. zalaegerszegi fazekasfesztivál. **7.**

GAZDASÁG

A legkritikusabb szakszakokon folytatódnak Zala megyében az útfelújítások. **5.**

ÉLETMÓDI

Agilitypálya nyílt a Zala-réten tegnap. **9.**

IDŐJÁRÁS
16°
29°

Napsütés, elsősorban zápor, zivatar. Eseményre szükség lehet.

Ma **BULCSÚ** nevű olvasóinkat köszöntjük!

Jó reggelt, Zala megye!

Életünk első két évtizedének jelentős részében óvodákat, iskolákat látogatunk, ez az időszak eltarthat akár 20 évig is. Ezekben a helyeken a kortársakon kívül pedagógusok veszik körül az embert. Mindenki életében vannak meghatározó tanárszemélyiségek, akár pozitív, akár negatív értelemben. Adhatnak mintát, mutathatnak példát, mely hatására a diákból szintén pedagógus lesz, de el is tántoríthatnak hozzáállással, véleményükkel tervektől, elképzelésektől. Minden pedagógus maga tudja, miért választotta ezt a pályát, de munkájuk – foglalkozzanak kisebb vagy nagyobb gyerekekkel – komoly felelősséggel jár, tevékenységük hozzájárul ahhoz, hogy diákjaik milyen municióval indulnak neki az életnek. Áldozatos munkájukat évről évre elismerik június első vasárnapján.

KOROSA TITANILLA
 titanilla.korosa@zalaihirnap.hu

Összetartozás

NAGYKANIZSA A nemzeti összetartozás napja alkalmából szombaton szervezett koszorúzással egybekötött megemlékezést a város önkormányzata a Nagy-Magyarország-émlékműnél.

Folytatás: 3. oldal.

Ünnepélyes pillanatok

Átadták az önkormányzat által alapított kitüntetések

A kitüntetettek Ruzsics Ferenc polgármesterrel (hátsó sor, balról a második) az ünnepi képviselő-testületi ülés után FOTÓ: KESZEY ÁGNES

KESZTHELY Június első szombatja Keszthely város napja. Az ez alkalomból tartott ünnepi képviselő-testületi ülésen adták át az önkormányzat által alapított kitüntetések.

Keszthely város díszpolgára kitüntető címben részesült életműve elismerésül *Habsburg-Lotharingiai Mária Kin-*

ga, aki több mint két évtizede él Keszthelyen, s testvérével, Mihállyal, a Máltai Szeretetszolgálat magyarországi nagykövétével közös, karitatív tevékenysége révén több helyen öregbítette az ország és Keszthely hírnevét. Keszthely Városért kitüntető címet vehetett át *dr. Kocsis László* kutató, a PE rektorhelyettese és *Aszódi László*, a Keszthelyért

Polgárör Egyesület vezetője. Keszthely Város Szolgálatáért díjban részesült *Kósa István Jánosné*, a kórház bérgazdálkodási és munkaügyi osztályának munkatársa, *Pawel Ramon Denisiewicz*, a Kis Szent Teréz karmelita bazilika volt plébánosa, *Pálné Szelencsik Klára* zenepedagógus, a Kis Szent Teréz kórus vezetője, valamint *Szabóné Lancz Anna*

Mária, az Életfa székelyóvoda vezetője. A Keszthely Város Egészségügyéért díjat *dr. Lukács János* nyugalmazott házi-, de aktívan dolgozó foglalkozás-egészségügyi orvos kapta meg. A Keszthely Város Szociális Ellátásáért díjat a Szent Erzsébet Jótékonyági Alapítvány érdemelte ki, a kitüntetést *Előházi Róbert* elnök vette át. Folytatás: 4. oldal

ZALAEGRSZEG Bennmaradás

A ZTE FC tegnap este, a labdarúgó NB II 38., záró fordulójában 4-0-ra legyőzte a Mosonmagyaróvár együttesét, és ezzel kiharcolta a bennmaradást az osztályban. A képen fehérben a zetes Vernes hagyja faképnél a vendégek védőjátékosa. Részletes beszámolókat a 13. oldalon olvashatják el. **ZH**

FOTÓ: KATONA TIBOR

Tisztelgés a 70 éves állam előtt

Izraelt mutatták be az előadások és az Ősújországi című kiállítás

KESZTHELY Összegyűjtöm fiaimat 1948-2018 – e címet viselte az Immanuel Magyar–Izraeli Baráti Társaság és a Keszthelyi Hit Gyülekezete konferenciája, melyen a hetvenéves Izrael előtt tisztelegtek.

A történelmi és aktualitásokról szóló előadások mellett Ősújországi címmel kiállítás nyílt *Kulifai Gyula* fotóművész alkotásaiból, s fellépett a Tzomet trió.

Yosef Amrani nagykövet köszöntőjében elmondta: 70 év alatt élénk, modern gazdaság és hatalmas technikai fejlődés valósult meg, a vízió pedig az, hogy Izrael világítótornya legyen a világnak. *Dr. Szarka Lajos*, a magyar–izraeli társaság elnöke az állam létrejöttét

Yosef Amrani Füst Lászlónét köszönti FOTÓ: KESZEY ÁGNES

– ahogy mondta: a csodák napját – idézte fel, hangsúlyozva: azóta minden zsidó ember hazatérhet. Megható pillanat

volt, amikor a nagykövet köszöntötte az egyetlen keszthelyi holokauszt túlélőt, *Füst Lászlónét*. **KA**

MEGJELENT!
 KERESD AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL!
2018 CSUCSTALALKOZÓ
 ANGLIA
 LUKAS DE BRUYNE
 MERTENS
 MESSI
 NEYMAR
 RONALDO
 KÉPES SPORT FANS

HIRDETÉS

Ágyúszó vezet be

ZALAEGRSZEG A belváros a hétvégén a kikapcsolódás helyszíne lesz. Az Egerszeg Fesztivál gazdag programmal várja közönségét.

Az 1848/49-es szabadságharc 170. évfordulóján a hajdani eseményekre a megyeszékhelyre saját zászlókkal érkező testvérvárosi delegációkkal együtt emlékeztünk, mondta **Balaicz Zoltán** polgármester a programról tartott sajtótájékoztatón. Pénteken délután korabeli ágyúszóval és díszsortízzal veszi kezdetét a város háza elől induló felvonulás, melyen a Zalai 47-es Honvédszászlóalj Hagyományörző Egyesület halad az élen. A városvezető kiemelte az immár 24. prózafesztivált, s szölte a fűvostalálkozóról is. **Salamon Róbert** rendőr ezredes a kék lámpások részvételéről elmondta: a rendőrség, a katasztrófavédelem, a mentősök mellett ezúttal az adóhatóság munkatársai is csatlakoznak, így a zsinagóga parkolójában ők is a lakosság rendelkezésére állnak, az autós felvonulás és a baleseti szimulációk pedig látványos elemmel gazdagítják a fesztivál kínálatát. **Tompa Gábor**, a szervező Kvártélyház Kft. ügyvezetője a Harmadik-színpad tematikájára hívta fel a figyelmet: péntek este a komolyzene, szombaton a folk, vasárnap a fesztivál gyereknapja várja a látogatókat. Az egerszegiek a késő esti hazajutásban idén is számíthatnak a hajnali fél kettőig közlekedő buszokra, melyekre a Dísz téri pavilonban jelképes áron megvásárolható karszalagok birtokában lehet felszállni. **AHZS**

Egyenes nyakú tejesfazék

A korongok körül komoly, de vidám vetélkedés zajlott a rendezvényen

ARANY HORVÁTH ZSUZSA
zsuzsa.horvath.arany@zalaihirlap.hu

ZALAEGRSZEG Idén a Gébárti-tó festői partját választotta helyszínül a XV. Zalaegerszegi Nemzetközi Fazekas és Keramikus Találkozó és Fesztivál. A három napig tartó agyagos fiesztán szombaton mi is körülnéztünk.

Délelőtt a korán kelő gyerekek a tóparti alkalmi játszótéren például kis krumpli és kis hagyma bábuk segítségével malmozhattak a fűben, míg az anyukák a kerámiák között válogathattak a kirakodóvásáron, ahová a magas szakmai elvárásoknak megfelelő tárgyakkal érkeztek az alkotók. A tér közepén a lábbal hajtott korongoknál látszólag mókás ugratás zajlott, de azért alapos felkészültséget igényelt az elkészítendő feladat, az egyenes nyakú tejesfazék. A feladatra egyebek között éppen akkor **Czibor Imre** vállalkozott, aki Alsópáhokon műveli a fazekasságot, talakat, bögréket, csupokat készít.

Nem könnyű a dunántúli, közelebről őrségi fazék, mivel szűk a szája és pocakos a teste, épp azért, hogy hosszú ideig elálljon benne az aludttej, aminek a tetejéről szedték le az asszonyok a tejfölt – mondta a fazekasmester, hozzátéve, azt sem lehet könnyen eldönteni, mekkora agyagot tegyen a korongra az ember. A jó minőségű anyagot a kishajmási (Mecsek) téglagyár

Czibor Imre Alsópáhokról, **Káldi Károly** Rábapatonáról, **Lévay Gábor** pedig Debrecenből érkezett. **Csupor István**nal vizsgálják a korongozandó „vizsgamunkát”, a tejesfazékat

FOTÓ: KATONA TIBOR

bányájából hozták a szervezők. A lelőhely ma német tulajdonban van.

Egy háztartásban több tejesfazékra volt szükség, hiszen a fejés után eltették másikkba a tejet, míg a többi lefordítva száradt a köcsögfán vagy a kerítésen – ezt már **Csupor István** néprajzkutató etnológustól halljuk, aki a zsűri munkáját koordinálta.

Elmondta, a népművészeti egyesületek szerepe egyedülálló a hajdani népi kismesterek visszatanításában.

Európában, de a világon sehol sincsen ennyi kézművesmester, mint nálunk, de még mindig akadnak hiányszakmák, amelyekre nincs

Káldi Károly dolgozik, előtérben a minta

szakmásvizsgát adó képzés. Példaként említhetném a maguk kefékötőjét, **Szabó Gyulát**, aki nemrég hunyt el,

de a tudását nem tudta átadni, holott a nyomdokain ma Zalaegerszegen 4-5 kefékötőnek kéne működnie – mondta

Csupor István, miközben arra is figyelt, hogy a fazekasok ne lépjenek túl a versenyfeladatra adott időkeretet. A 13 versenyző zsűrizésében segítette őt **Marx Mária**, a Göcseji Múzeum néprajzkutatója. Nem volt könnyű dolguk, a korongozók egyszerre dicsérték és ugratták egymást, ahogy az egy műhelyben szokás. Hogy ki lett a legjobb, az vasárnap délután, a díjkiosztáson derült ki. Aznap még szabadon választott feladat várt a fazekasokra, 40 centis tálat kellett korongozni.

Szűk a szája és pocakos a teste, hogy hosszan elálljon benne az aludttej

A Zala Megyei Népművészeti Egyesület elnöke, **Skrabut Éva** elmondta, a 45 fazekast vendégül látó fesztivál anyagi kereteit idén a horvát-magyar közös KultuREvive Tour elnevezésű ökoturisztikai program adta, ez tette lehetővé azt a workshopot is, amelyet pénteken este **Csuti Tibor** zalaegerszegi fazekas tartott. A helyszínre busszal ingyen utazó nagyközönséget mindemellett népművészeti program is várta.

Látogasson el weboldalunkra!
ZAOL a Zala megyei hírportál

Baráth Katalin

Sötét ló

1. rész

Délután ötre járt az idő, mire Hetési Gabi kipipálhatta telefonján a lista utolsó pontját, és megengedhetett magának egy fáradt sóhaj. Belépett a sötét, itt-ott őszülő hajába, és körülnézett barátságos birodalmában, a Silenzia fogadó előtérében.

Meglátott valamit a padló világos kövén.

Valami furcsát, zavarót, oda nem illőt.

Gabi lehajolt, hogy jobban szemügyre vehesse a padlót. Aztán le is térdelt. De hiába nézte egyre közelebről, a látvány ugyanaz maradt.

Apró, vörös csöppek sűrű sora.

Gabi megfeledkezett minden bölcsességről, amit a Helyszínelők-sorozatból lesett el. Lenyúlt, és óvatosan a kövezethez érintette a mutatóujját.

Jól gondolta. Az élénkpiros folt enyhén ragadt.

Gabi újra körbenézett. A hallban rajta kívül szerencsére csak hárman időztek. A sovány Vreni és a bécsi házaspár, a pufók Brandték minden pünkösödöt Kisharkócon töltöttek. Gabi most örült először a hatalmas, szív alakú levelektől dús szobanövénynek, amit régóta el akart ajándékozni a Kisharkóci Madeira Egyletnek,

mert szerinte agyonnyomta a fogadó kis előterét. Milyen jó, hogy nem tette meg: az óriás zöld legyezők eltakarták a tegnapi Der Standardot böngésző Vreniék elől őt is, meg a padlót összemocskoló vörös cseppeket is.

A harmadik illető, aki a hallban tartózkodott, a recepciós fiú volt, Goda Szókratész. Bár Gabi pontosan tudta a szakmai önéletrajzából, hogy Szókratész maga mögött hagyta ifjúságának hamvasabbik felét, sem ő, sem a takarítónők, sem Szandra, az italtudós lány nem tudott másként, csakis fiúként gondolni rá, az egyedül érkező éltesebb hölgy vendégekről nem is beszélve. A fiút sűrű, skandinávosan ezüstszőke haja és titkos hánattól csillogó, sötét-kék szeme legalább tíz évvel megfiatalította. Gabi azt is tudta, hogy az apollói külsejű recepciós egyáltalán nem a Szókratész nevet nyerte el a keresetségben, de a Silenzia Hubertusszal üzemelő szakácsa már a próbaidő első napján ráragasztotta az antik bölcsek atyjának nevét – nem függetlenül attól az apró, ám emlékezetes incidenstől, hogy Szókratész zsebéből egy ronggyá olvadt Filozófiatörténeti Kis-

okos (meg néhány krokodil formájú gumicukor) hullott a gőzölgő brokkolikrémesbe, amikor áthajolt az asztalon a limonádés kancsóért.

A padlót pettyező vörös foltok egyenesen a recepciós pult felé vezettek.

Gabi fölállt (bal térde halak roppant a pincérnőként lehúzott hat év emlékeként), és igyekezett az idegesség legkisebb jele nélkül megközelíteni a recepciót. Rákönykölt a százezrekért csináltott, bársonyos fényű tölgyfa pultra – de Szókratész még ekkor sem vette észre. Nem csoda: alighanem életbevágó ismereteket olvasott ki egy vaskos könyvből.

– Te, figyelj! – suttozta Gabi.

– Aha – mormogott Szókratész, és mohón lapozott egyet.

Gabi a pult mögé nyúlt, és rácsukta a könyvet Szókratész kezére.

– Hé! – nézett rá végre Szókratész.

Tekintetében elmélyült a fájdalom, akár egy tacskóéban, akit kizártak éjszakára a házból.

Gabi a vörös cseppekre mutatott.

– Csúszik? – érdeklődött Szókratész mérsékelt lelkesedéssel.

Gabi kihálászta Szókratész zakózebeiből a szemüveget, amit a fiú azért nem hordott, mert úgy vélte – jogosan –, hogy a mínuszos lencsék idegenül hatnak nemes arcvonásain.

Kellettlenül biggyesztette orrára a szemüveget, és tekintetével követte Gabi mutatóujját.

– Ó! – csodálkozott el. – Máris hívom a takarítót. Asszem, Vicus néni van szolgálatban.

– Takarítót? – vette ki Gabi a telefont Szókratész kezéből. – Rendőrséget akartál mondani, nem?

Szókratész előbb ráambult, aztán fölnevetett azon az ezüstösen csilingelő hangon, amiért a stájerországi özvegyek képesek voltak több száz kilométert buszozni a hosszú hétvégéken. A kacagás hallatán Vreni és Brandt is fölpillantottak a Der Standardból.

– Szerinted ez vicces? – súgta Gabi.

A fiú benyúlt a pult alá, és egy fehér porcelántálcát varázsolt elő, tele gyönyörűre hízott, vérvörös eperszemekkel.

– Látod te is, főnök, milyen szépek – magyarázta. – Egyszerűen muszáj volt menet közben is belelegelni. Kérsz?

– Gabi orrát megcsapta a szinte éremlyítően édes eperillat. – Vegyél csak! Hubi azt mondta, túl érett, nem tudja fölhasználni a gyümölcszelehez.

Gabi egy darabig értetlenül bámult az eperszemekre. Végül vállat vont, és bekapott egy szemet.

– Én meg azt hittem, hogy... Mindegy. Túl sok tévét nézek – mondta. – De máshogy meg nem tudok elaludni.

– És Szabó doktor mit szól? – kérdezte Szókratész. – Nem adott altatót?

– Két napja továbbképzésen okosodik – mondta Gabi. – És különben is, Donát állatorvos!

– Na és? – Szókratész észrevette, hogy Gabi idegesen

dobol a pulton az ujjával. Suttogásra váltott. – De ugye nem fogadod el az ajánlatot? Légyszí, ne!

Gabi harmadszor is körülnézett a hallban. A padló halványasárga köveit saját kocsiával hordta haza Bergamóból. A falra függesztett gobelineket ő rendezte a kisharkóci kézimunkaklub legszeiben hímző asszonyaitól. Tizenhat éves kora óta gürcölt ezért a húsz szobáért, a Bükkös-hegyre néző teraszért és a gondtalanító, áldott csendért. Takarított, felszolgált, menedzselte – hol Bécsben, hol Londonban, hol síparadicsomokban, hol tengerjáró hajókon.

– Nem tudom, hogy rajtam múlik-e – húzta el a száját. – Tegnap a visszapillantómat törték le... Én meg a te derekadat fogom, ha föl nem mosod ezt az egészet – mutatott megint az eperlépítőes kövezetre.

– Bocs, de engem azért vetél föl, mert három nyelven beszélek – húzta föl az orrát Szókratész. – És mert örjítően jól festek öltönyben.

Gabi elhúzta előle a könyvet.

– Jól van, megyek már – forgatta a recepciós büvösen sötétkék szemét.

A lány az epres tálcát is eldobozta.

– Szókratészszel mérget itattak az ellenségei... – a fiú sértődötten igazította meg a nyakkendőjét. – De még ők se voltak olyan kegyetlenek, mint te!

Gabi megvárta, míg a recepciós visszatér a felmosóvödörrel. Utána végre kimehetett a fogadóból, hogy a napot kedvenc köteletségével

zárja: kivezesse Bobit az istállóból, és végigvágasson vele a bükköshegyi lovaglő-ösvényen.

Abban a pillanatban érezte, hogy baj van, amikor belépett az istállóba. A fehér falakon baljós árnyékok táncoltak: a szél incselkedett a keret szegélyező, hetyke jegegyenyárfák lombjával az alkonyi napfény háttéré előtt.

És túlságosan mély, túlságosan mozdulatlan volt a csönd.

A fecskék már akkor is az istálló társbérlei voltak, amikor Gabi jó tíz éve, egy turisztikai tanfolyamon kinézte magának ezt a helyet. Apró fészkeket egy gerenda tövébe tapasztották, és fáradhatatlanul röppentek a beszemtelenkedő szunyogok után. Most nem hallatszott a csivitelésük – ha Gabi gondolkodik egy kicsit, rájön, hogy a fecskék ilyenaját, amikor az árkokból és a bükköshegyi erdőn átszaladó patak partjáról felhőkben szállnak föl a vérszívó rovarok, odakint vadásznak vacsorára.

De Gabi nem gondolkodott. Nem gondolkodott, mert meglátta a patás lábat a szalmával felszórt földön, ernyedten és mozdulatlanul.

– Bobiiii! – sikította.

Odarohant.

A fekete kanca a földön fektűt. Alig szuszogott.

– Bobi! Bobikám!

Gabi egyik kezével a ló fejét simogatta, a másikkal a zsebében kutató. Egy örökévalóságig tartott, mire kihalászta a mobilt, de a számára csak negyedjére sikerült rányomni.

Folytatás

a halmai lészámunkban